

DESPRE ÎNȘELĂCIUNEA POFTELOR, DESFĂTAREA TRUPULUI ȘI ÎNTOARCEREA LA POCĂINȚĂ

Nici o oprire nu are cel ce vrea să se mântuiască. Nici o îndreptare nu-l ține să nu se izbăvească, măcar de va cădea în păcatele cele mai mari și grele. Și că este cuvântul acesta adevărat, am multe mărturii de spus. Una din cele multe este aceea a lui David, căpetenia tâlharilor. Că s-a arătat, în ce chip era mai înainte ucigaș de oameni și cu alte răutăți grele însărcinat și cum căindu-se și venind spre pocăința lui Dumnezeu prin cinul călugăresc, atât s-a îmbunătățit, încât și pe cei care îi avea diavolul supuși și osândiți spre chinuri i-a mântuit. Căci a zis către el îngerul: Davide, Davide, Dumnezeu a iertat păcatele tale și de astăzi înainte vei fi făcător de minuni. Marea milostivire de oameni a lui Dumnezeu s-a arătat asupra lui, că nu numai că l-a iertat de atâtea ucideri mari ce făcuse, ci făcător de minuni l-a arătat.

Voiști să vezi și altul?

Sf. Teodor Studitul,
icoană

Află de Manase, care cincizeci și doi de ani a făcut pe evrei să se închine idolilor și apoi, pocăindu-se din toată inima, nu numai că s-a mântuit, ci și imn a scris și a cântat lui Dumnezeu, care și până în ziua de astăzi se cântă în biserica lui Dumnezeu. Așijderea și cei ce au căzut în patima dragostei trupului și s-au căit. Câți și câți au fost, că nu au număr.

Unul din ei a fost și prorocul David, că și el a căzut în păcat de desfrânare și deucidere, dar pocăindu-se a luat iarăși darul prorociei. Așijderea și Maria Egipteanca din patima fără de sațiu a desfrânării a ajuns la viețuire îngerească și s-a învrednicit și de darul prorociei. Pentru aceea nici o piedică nu poate găsi omul ca să se pocăiască, ci numai de va vrea să se pocăiască, află mântuire.

Deci și noi de acum înainte, fraților, să fim sârguitori, fiind încredințați că dacă Dumnezeu ca un mult milostiv a mântuit pe cei ce au căzut în adâncul răutăților, cu cât mai vârtos nu ne va mântui pe noi care ziua și noaptea pentru aceasta ne rugăm Lui cu deadinsul. Însă auzind noi pocăința aceluia ce am arătat mai sus, să nu zică cineva că iață ei au câștigat și aici voia trupului și vor câștiga și acolo desfătarea, ci să zică mai vârtos și să creadă că pătimașul nu va câștiga nici cele trupești de aici, nici bunătățile de acolo. Pentru că cel ce se biruiește de păcate, cum poate să se desfăteze? Căci ce câștig va avea aici păcătosul? decăt: desfrânarea, lăcomia,

iubirea de argint, răpirea sau alte patimi rele. Și știți că ei se dogoresc ca de văpaia iadului de poftele cele necuviincioase și se aprinde inima ticăloșilor ca o văpaie de foc, tocmai ca a celor ce sunt bolnavi și ard de sete. Așadar drept este să se spună că aceștia și aici sunt osândiți și ticăloși și că în veacul viitor se vor osândi spre chinuri, în veci, fiindcă au iubit poftele trecătoare. Unii ca aceștia trebuie să suspine și să lăcrimeze, pentru că păcătuiesc și desfrânează. Cineva trebuie să aibă milă de ei, iar nu să creadă că dobândesc vreo dulceață. Cel ce petrece în fapte bune, cu adevărat câștigă amândouă părțile, iar prin nepățimire și curățenie dobândește bucurie negrăită întocmai ca Sfinții, bucurându-se în Domnul.

Și toate le socotesc după dragostea lui Dumnezeu, căci sfinților se cade să urmăm în toate, cu bucurie. Deci să ne ostenim, fraților, pentru mântuirea noastră, adică cu răbdare, supunere și tăierea voii, care este mărturia tuturor faptelor bune și osteneților lăudate. Și așa viețuind, să ne facem moșteni vieții veșnice, în Hristos Iisus Domnul nostru a Căruia este slava și puterea împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor vecilor. Amin.

(Sfântul Teodor Studitul,

Cuvântări duhovnicești, text reprodus după ediția tipărită de Episcopia Alba Iulia Alba Iulia, 1994. editura Apologeticum)